

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XL. — Wydana i rozesłana dnia 24. marca 1916.

Treść: (№ 72.—75.) 72. Obwieszczenie, dotyczące częściowego wygaśnięcia koncesyi na sieć elektrycznych wąskotorowych kolejek w Krakowie. — 73. Obwieszczenie, w sprawie koncesjonowania kilku elektrycznych kolejek normalnotorowych w obrębie królewskiego stołecznego miasta Krakowa, — 74. Obwieszczenie, dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek c. k. Najwyższej Izby obrachunkowej przez pocztową kasę oszczędności. — 75. Rozporządzenie, którem zmienia się rozporządzenie ministerjalne z dnia 20. lutego 1916, dotyczące uregulowania handlu jajami.

72.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 15. marca 1916,

dotyczące częściowego wygaśnięcia koncesyi na sieć elektrycznych wąskotorowych kolejek w Krakowie.

Udzielona obwieszczeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 23. maja 1900, Dz. u. p. Nr. 92, Spółce tramwajowej krakowskiej koncesya na budowę i utrzymywanie w ruchu sieci wąskotorowych kolejek elektrycznych w obrębie królewskiego stołecznego miasta Krakowa, została uznana za wygasłą co do oznaczonych poniżej, objętych tą koncesyą wąskotorowych przestrzeni, które zostały zupełnie zniesione i przestały istnieć, a to:

1. z Rynku głównego przez ulicę Sienną i Starowiślną do ulicy Dietla;
2. z Rynku głównego przez ulicę Wiślną i Zwierzyniecką do dawnego przystanku Zwierzyniec zaniechanej linii cyrkumwalacyjnej Kraków Dworzec kolei północnej—Podgórze Bonarka i
3. z Rynku głównego przez ulicę Sławkowską i Długą do Rogatki Wrocławskiej.

Forster wlr.

73.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 15. marca 1916,

w sprawie koncesjonowania kilku elektrycznych kolejek normalnotorowych w obrębie królewskiego stołecznego miasta Krakowa.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rządu z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami nadało królewskiemu stołecznemu miastu Kraków pod oznaczonymi bliżej w dalszym ciągu warunkami i zastrzeżeniami, koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu podanych poniżej linii elektrycznych kolejek normalnotorowych w obrębie królewskiego stołecznego miasta Krakowa, a mianowicie:

- a) od Zwierzynca obok klasztoru Norbertanek przez Nowy most na Rudawie, przez ulicę Tadeusza Kościuszki, Zwierzyniecką i Franciszkańską, przez Plac Wszystkich Świętych i Dominikański, przez ulicę Dominikańską i Świętej Gertrudy na ulicę Starowiślną do ulicy Wawrzyńca, z pętlicą zwrotną, prowadzącą przez tę ostatnią ulicę i przez ulicę Dajwór z powrotem na ulicę Starowiślną, wraz połączonym z nią odgałęzieniem do remiz przy ulicy Wawrzyńca;

- b) odgałęzienia od linii wymienionej pod *a* na ulicy Świętej Gertrudy, przez ulicę Andrzeja Potockiego i ulicę Lubicz, w dalszym ciągu przez ulicę Rakowicką na ulicę Topolową a stamtąd przez drogę, wiodącą do Mogiły, napowrót na ulicę Lubicz;
- c) odgałęzienia od linii, wymienionej pod *a* na ulicy Starowiślnej obok gmachu Głównej poczty, przez ulicę Sienną przez Mały Rynek i Plac Maryacki na Rynek Główny wzdłuż linii A—B, następnie przez ulicę Sławkowską, Długą i Kamienną na plac zajezdny nowego dworca towarowego c. k. kolei państwowych;
- d) odgałęzienia od linii, wymienionej pod *a* przy skrzyżowaniu z ulicą Straszewskiego, przez ulicę Wiślną przez Rynek Główny wzdłuż linii C—D na ulicę Sławkowską do połączenia z linią, wymienioną pod *c* i
- e) przedłużenia linii, wymienionej pod *a* przez ulicę Starowiślną przez leżący w kierunku tej ulicy III. most na Wiśle do dzielnicy miejskiej Podgórze, a tam przez Mały Rynek, przez ulicę Słowackiego i Lwowską na Rynek Główny dzielnicy miejskiej Podgórze, stamtąd przez ulicę Kalwaryjską i Bonarka do stacji Podgórze—Bonarka c. k. kolei państwowych z technicznym torem do remizy.

§ 1.

Co do koncesyjonowanych kolejek korzysta koncesyonaryuszka z ulg skarbowych, przewidzianych w artykułach VI. do XII. i XXXII., ustęp 2., ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149.

Czas trwania przewidzianych w artykule X. tej ustawy uwolnień ustanawia się na lat 25.

§ 2.

Koncesyonaryuszka ma obowiązek ukończenia budowy na wstępie oznaczonych kolejek najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, oddania gotowych linii kolejowych na użytek publiczny i utrzymywania ich w ruchu bez przerwy przez cały czas trwania koncesyi.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie c. k. Rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można uznać kaucyę tę za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyjonowanych kolejek nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyzna się koncesyonaryuszce także co do ewentualnej budowy tych kolei dojazdowych, których urządzenie c. k. Rząd uznałby za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

O ile dla założenia koncesyjonowanych linii kolejowych korzysta się z dróg publicznych, które nie znajdują się w zarządzie gminy miasta Krakowa, winna koncesyonaryuszka zasięgnąć zezwolenia obowiązanych do utrzymywania tych dróg i tych władz lub organów, które są powołane według istniejących ustaw do udzielania zezwolenia na używanie dróg.

§ 5.

Przy budowie koncesyjonowanych linii kolejowych i ruchu na nich stosować się winna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do technicznych warunków koncesyjnych, ustanowionych przez c. k. Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852, o ile one w myśl postanowień w rozdziale B ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, mają zastosowanie do kolejek, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby wydano w przyszłości, wreszcie do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i innych powołanych władz.

§ 6.

Nadaje się koncesyonaryuszce prawo utworzenia, za osobnem zezwoleniem c. k. Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która ma wejść w wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszki.

Koncesyonaryuszce przyznaje się prawo wydawania akcyi pierwszeństwa, które co do ich oprocentowania i umorzania mają pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, a to do wysokości kwoty, którą ustanowi c. k. Rząd.

Dywidendę, która należy się od akcji pierwszeństwa, zanim nastanie prawo do dywidendy od akcji zakładowych, nie może być wymierzona wyżej jak na 4¹/₂ procent, pprzyczem jednakże nie można dokonywać dopłaty z dochodów lat późniejszych.

Cyfra kapitału zakładowego, rzeczywistego i nominalnego podlega zatwierdzeniu c. k. Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei wraz z nabyciem parku wozowego i uposażeniem rezerwy kapitałowej z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy, i rzeczywistej straty na kursie, wynikłej ewentualnie przy gromadzeniu kapitału, nie wolno wliczać do kapitału żadnych dalszych wydatków.

Gdyby po zużyciu zatwierdzonego kapitału zakładowego miano wystawić dalsze nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas można doliczyć odnośnie koszta do kapitału zakładowego, jeżeli c. k. Rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, zatwierdzonego przez c. k. Rząd.

Statuty towarzystwa oraz formularze akcji zakładowych i akcji pierwszeństwa, które będą wydane, podlegają zatwierdzeniu c. k. Rządu.

§ 7.

Koncesjonaryuszka jest obowiązana do udzielania będącym każdorazowo w służbie podoficerom i ordynansom wolnej jazdy koleją.

Co do bliższych przepisów w tym względzie należy omówić się z właściwymi władzami wojskowymi.

Koncesjonaryuszka jest obowiązana uwzględnić przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej i żandarmeryi, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, i z dnia 25. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1895.

§ 8.

Urzednicy, funkcyonaryusze i sludzy państwowi, używający w mowie będących kolejek na zlecenie władz, wykonujących nadzór nad administracją i ruchem kolei żelaznych, lub też dla strzczenia interesów państwa wskutek udzielenia koncesyi lub ze względów skarbowych i wykaza się urzędowymi certyfikatami, które wyda im

c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla ich legitymacyi, winni być wraz z pakunkami podróżnymi przewożeni bezpłatnie.

§ 9.

Koncesjonaryuszka jest obowiązana do przewożenia poczty oraz funkcyonaryuszy c. k. zakładu poczt i telegrafów wszystkimi pociągami przewożanymi w planie jazdy.

Za te i za inne świadczenia na cele zakładu pocztowego może koncesjonaryuszka żądać stosownej opłaty, którą należy ustanowić w drodze umowy.

Korespondencye, odnoszące się do zarządu kolejek wymieniane przez dyrekcję lub naczelnictwo przedsiębiorstwa kolejek z ich podwładnymi organami, lub przez te ostatnie między sobą, mogą być przewożone przez funkcyonaryuszy zakładu kolejowego.

§ 10.

Koncesjonaryuszka jest obowiązana postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszy, zatrudnionych w przedsiębiorstwie kolejowym, na wypadek niezdolności do pracy i na starość oraz o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesjonowanego przedsiębiorstwa kolejowego osobnej kasy pensyjnej, zapewniającej członkom przynajmniej takie same korzyści, względnie nakładającej na koncesjonaryuszkę przynajmniej takie same zobowiązania jak to ma miejsce w kasie pensyjnej wspomnianego związku.

To zaopatrzenie należy tak przeprowadzić, by koncesjonaryuszka miała obowiązek zgłaszać w Zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie w własnej kasie pensyjnej stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy wozów, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni, przy odpowiednim ich zatrudnieniu, najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

Statut utworzyć się mającej w danym razie kasy pensyjnej, oraz każda jego zmiana podlega zatwierdzeniu c. k. Rządu.

§ 11.

Koncesjonaryuszka jest obowiązana do dostarczania na żądanie c. k. Ministerstwa kolei żelaznych we właściwym czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do ułożenia rocznej statystyki kolejowej.

§ 12.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei, wypowiedzianą w § 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia otwarcia ruchu na jednej z koncesyonowanych przestrzeni; po upływie tego czasu gaśnie koncesya.

C. k. Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, jeżeli zajdą warunki wymienione w § 16.

§ 13.

Z wyjątkiem przypadku wyraźnego zezwolenia ze strony c. k. Rządu, koncesyonaryuszka niema prawa powierzania ruchu koncesyonowanych linii kolejowych osobom trzecim na swój własny lub cudzy rachunek ani prowadzenia ruchu przez siebie samą na obcy rachunek.

§ 14.

C. k. Rząd będzie mógł zezwolenie na ruch koncesyonowanych linii kolejowych na czyjś inny rachunek, jak na rachunek królewskiego stołecznego miasta Krakowa uczynić zależne od warunku, że ustanowiony w § 12., alinea 1, okres koncesyjny będzie odpowiednio skrócony i zastrzedz sobie prawo wykupna i prepadku pod warunkami, które zostałyby w takim razie bliżej oznaczone.

§ 15.

C. k. Rząd ma prawo przekonywania się, czy budowę kolei i jej urządzenia ruchu wykonano w wszystkich częściach odpowiednio do celu i sumiennie, tudzież prawo zarządzenia, aby wadliwościom zachodzącym w tym względzie, zapobieżono, względnie aby je usunięto.

§ 16.

C. k. Rząd zastrzega sobie ponadto prawo wydania zarządzeń zapobiegawczych, odpowiadających ustawom, na wypadek, gdyby mimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych koncesyą, warunkami koncesyi lub ustawami, a według okoliczności prawo uznania koncesyi za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego.

W szczególności można uznać koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, jeżeli nie dopełniono zobowiązań względem rozpoczęcia i ukończenia budowy i otwarcia ruchu, określonych w § 2., o ile ewentualne przekroczenie

terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

Forster wtr.

74.

Obwieszczenie Najwyższej Izby obrachunkowej w porozumieniu z Ministerstwami skarbu i handlu z dnia 20. marca 1916,

dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek c. k. Najwyższej Izby obrachunkowej przez pocztową kasę oszczędności.

§ 1.

Począwszy od dnia 1. kwietnia 1916, będą wszystkie wypłaty, asygnowane przez c. k. Najwyższą Izbę obrachunkową, uskuteczniane przez pocztową Kasę oszczędności, o ile nie chodzi o wypłaty, które ma się uiszczać na rzecz uprawnionych do poboru, mieszkających za granicą, albo gotówką w złocie.

§ 2.

Dla wypłat, wymienionych w § 1., które mają być uskuteczniane w obrocie przekazowym pocztowej Kasy oszczędności, funguje wyłącznie departament rachunkowy c. k. Najwyższej Izby obrachunkowej, jako organ likwidujący.

Temu departamentowi rachunkowemu należy w myśl rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 8. stycznia 1911, Dz. u. p. Nr. 4, doręczać także przeznaczone dotychczas dla kas wypłacających wygotowania sądowych uchwał na zajęcie i uchwał przekazujących (zakazów dla dłużnika trzeciego).

§ 3.

Pozatem mają do oznaczonych wypłat odpowiednio zastosowanie przepisy §§ 5., 6., 7. i 9. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 10. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 245, dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek dolno-austriackich władz skarbowych przez c. k. pocztową Kasę oszczędności. Ewentualne reklamacje należy wyśtosowywać zawsze do wymienionego w § 2. Departamentu rachunkowego.

Beck wtr.

Leth wtr.

Spitzmüller wtr.

75.**Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 23. marca 1916,**

którem zmienia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 20. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 48, dotyczące uregulowania handlu jajami.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

Artykuł I.

Zmienia się § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 48, dotyczącego uregulowania handlu jajami i ma on opiewać:

Jaja drobiu, przywożone do Austrii, należy ofertować w celu objęcia legitymowanemu przez

Ministerstwo spraw wewnętrznych Biuru zakupu (Miles) w Wiedniu i oddawać je stosownie do następujących przepisów.

Biuro zakupu ma obowiązek objęcia ofertowanych mu jaj drobiu w razie ich odpowiedniej jakości.

Jeżeli przytem co do cen objęcia ugoda nie dojdzie do skutku, ma wydanie takich jaj nastąpić po cenach obowiązujących w czasie złożenia oferty. Te ceny ustanoi co tydzień Ministerstwo spraw wewnętrznych i ogłosi je w „Wiener Zeitung”.

Poprzednie przepisy mają także zastosowanie do jaj, które zostają nadane jako przesyłki przesyłkowe, lecz wskutek zmiany dyspozycji przesyłkowych zostają wyładowane w Austrii.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 29. marca 1916.

Hohenlohe wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 21,
także w roku 1916. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.

Prenumerata na cały rocznik 1916 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz 8 K przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24. i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego można nabywać:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1872 za	6 K 40 h	Rocznik 1895 za	7 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1896 "	7 " — "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1875 "	4 " — "	" 1898 "	6 " — "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1876 "	3 " — "	" 1899 "	10 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1877 "	2 " — "	" 1900 "	7 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1901 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1903 "	9 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1904 "	5 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1882 "	6 " — "	" 1905 "	6 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1883 "	5 " — "	" 1906 "	12 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1907 "	13 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1885 "	3 " 60 "	" 1908 "	9 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1886 "	4 " 60 "	" 1909 "	8 " 50 "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1887 "	5 " — "	" 1910 "	8 " 40 "
" 1865 "	4 " — "	" 1888 "	8 " 40 "	" 1911 "	7 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1889 "	6 " — "	" 1912 "	12 " 50 "
" 1867 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "	" 1913 "	9 " 50 "
" 1868 "	4 " — "	" 1891 "	6 " — "	" 1914 "	15 " — "
" 1869 "	6 " — "	" 1892 "	10 " — "	" 1915 "	11 " 70 "
" 1870 "	2 " 80 "	" 1893 "	6 " — "		
" 1871 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — "		

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materji.